

תשעה מי יודע

פ. חובב

...ובמקום הראשון בתחרות הילדים לכתיבת חיבורים בנושא "תשעת הימים בבית שלנו", זוכה השנה יענקי ציפרשטיין.
להלן החיבור הזוכה:

תשעת הימים בבית שלנו

מאת: יעקב ציפרשטיין - בן 9

הכי אני אוהב את תשעת הימים בבית שלנו. תשאלו למה? בגלל שבתשעת הימים מתאבלים על חורבן הבית ואני מאוד אוהב את הכיף של האבילות. קודם-כל בגלל המקלחת. בדרך כלל כל השנה אני לא כל-כך אוהב להתקלח, אבל בתשעת הימים יש אצלנו בבית אווירה שמוכרחים להתקלח. כל הזמן מדברים על זה, כמה שהחום נורא ואיום, ומזיעים, ואין אוויר, ואי-אפשר לזוז, והיום זה לא מה שהיה פעם... אבא שלי אומר שאם לא מתקלחים כל תשעת הימים זה יכול להיות אפילו פיקוח נפש. אצלנו מאוד מקפידים שלא יהיה פיקוח נפש. זה ממש מסוכן.

חוץ מזה הוא גם מספר לנו על מיני אנשים שהוא פוגש, שאפשר להריח שהם לא מתקלחים מספיק בתשעת הימים ולפי דעתו זה ממש חילול השם. אבא אומר שחילול השם זה איסור מאוד גדול והוא מתפלל על האנשים שמזלזלים בזה בגלל שהם לא מבינים את חומרת האיסור. אני, אפילו שאני רק בן תשע, אני כבר מבין. ולכן בתשעת הימים ההורים שלי בכלל לא צריכים להכריח אותי להתקלח. כל הזמן אני מרגיש שאני חייב לרוץ למקלחת, בשביל שלא יהיה ממני חילול השם.

בתשעת הימים אמא שלי מדברת המון עם חברות שלה בטלפון ומקבלת מהן מרשמים מיוחדים לכבוד תשעת הימים. כל יום היא משתדלת להכין לנו משהו מיוחד, והיא אומרת שיש היום המון מאכלים לא בשריים מאוד טעימים.

אבא שלי אומר שאוכל בשרי זה הכי טוב והוא משתדל להשתתף בהרבה סיומים בתשעת הימים, אבל אני דווקא כן אוהב את האוכל של תשעת הימים. אנחנו אוכלים מטעמים מיוחדים לכבוד תשעת הימים. יום אחד פיצה. יום אחד קונים פלאפל. יום אחד בלינצ'סים או בורקסים-גבינה וכל מיני דליקטסים. כל יום מגוונים. אני בכלל לא אוהב בשר ועוף. מה שאני כן אוהב זה שניצל-פרווה בטעם עוף. ותירס. או שלישקלאך. אני גם מאוד אוהב נקניקים ונקניקיות פרווה. ואבטיח.

אבל לא תמיד אמא שלי מספיקה להכין לנו מה שאנחנו אוהבים. היא אומרת שפעם רוב החנויות היו סגורות בתשעת הימים, וכמעט אי-אפשר היה לקנות כלום. היום יש המון חנויות שעושות מכירות חד-פעמיות במיוחד בתשעת הימים ואסור לפספס את ההזדמנויות משום שזה דבר האבד ומאוד חבל.

מה שהכי-הכי אני אוהב בתשעת הימים זה לראות איך אבא שלי מתכנן את החופש של הבין הזמנים. הוא מתקשר לכל מיני מודעות שמפרסמים בעיתון, לברר מחירים והכשרים. יש כל-כך הרבה הצעות נופש, שבקושי אפשר לברר על כולם בתשעה ימים. הוא אומר שמי שרוצה ליהנות מחופש טוב, לא יכול לחכות לרגע האחרון. מי שמחכה לרגע האחרון, בסוף תופסים לו את המלונות הטובים. אם רוצים חופש כמו שצריך, עם מלון שעושה תוכניות לעניין וגם יש לו הכשר טוב, אסור לחכות עד סוף תשעת הימים. פעם אחת הזמנו מלון ממש בערב תשעה באב ובסוף התברר שזה בכלל היה מלון בלי ספא.

בדרך כלל אבא שלי מאוד מקפיד לקחת אותנו לקראת ה' באב לטיול למקומות הקדושים - צפת, מירון, טבריה ולפעמים מספיקים עוד משהו. אני מאוד אוהב את הטיולים למקומות הקדושים. אבא שלי לא מרשה לנו לקרוא לזה טיולים, משום שאסור לטייל בתשעת הימים. הוא מאוד מקפיד על זה. הוא אומר שכמו שנסיעה לליז'נסק זה בכלל לא טיול, גם נסיעה להתפלל על קברי צדיקים בגליל זה לא טיול. אבל גם בלי שקוראים לזה טיול זה ממש כיף.

השנה היינו בצפת וטבריה ובכלל לא היינו צריכים לנסוע למירון. אבא שלי קנה לנו בצפת לחמנייה מזונו ענקית עם שניצל פרווה, ציפסים וכוס גדולה של ביר והיינו נורא שבעים מזה. נסענו משם ישר לטבריה ועד הערב לא יכולנו לאכול כלום. חוץ מופלים מצופים וביסלי. ובמכה. ומקופלת. וענבים. ושלוקים. בדרך עברנו ליד מגרש עם טרמפולינות ומכוניות מתנגשות, אבל אבא אמר שחבל על הכסף וחוז' מזה זה בכלל לא מתאים לתשעת הימים. הוא הבטיח לנו בתור פיצוי לקנות לנו את הקומיקס החדש על הקידוש השם שהיה בעמנואל. אבא שלי גם מאוד מאוד מקפיד לכבוד תשעת הימים לשמוע רק שירים ווקאליים. הוא השיג שני דיסקים ווקאליים מהופעה חיה של להקת "שמחת חורבן" בקיסריה, שבקושי מרגישים שזה ווקאלי. הוא אומר שלכבוד האבל, לא נורא אם תשעה ימים לא נשמע שירים רגילים.

חבר שלי מהחידר סיפר לי, שבמשפחה שלהם נוהגים אבלות רק בשבוע שחל בו תשעה באב. כזה מסכן. מה כבר אפשר להספיק בזמן כל כך קצר?